

ЗАКОН

о привредним преступима

"Службени лист СФРЈ", бр. 4 од 14. јануара 1977, 36 од 15. јула 1977 - исправка, 14 од 22. марта 1985, 10 од 7. марта 1986 - пречишћен текст, 74 од 14. новембра 1987, 57 од 29. септембра 1989, 3 од 19. јануара 1990, "Службени лист СРЈ", бр. 27 од 14. августа 1992, 16 од 7. априла 1993 - др. закон, 31 од 18. јуна 1993 - др. закон, 41 од 23. јула 1993 - др. закон, 50 од 26. августа 1993 - др. закон, 24 од 18. марта 1994, 28 од 21. јуна 1996, 64 од 23. новембра 2001, "Службени гласник РС", број 101 од 21. новембра 2005 - др. закон

Део први

ОДГОВОРНОСТ И САНКЦИЈЕ ЗА ПРИВРЕДНЕ ПРЕСТУПЕ

Глава I.

ОСНОВНЕ ОДРЕБЕ

Члан 1.

Ради заштите законитости у области привредног и финансијског пословања, овим законом уређују се општи услови и начела за изрицање санкција за привредне преступе, систем санкција, као и поступак у коме се утврђује одговорност и изричу санкције учиниоцима привредних преступа.

Члан 2.*

(1) Привредни преступ је друштвено штетна повреда прописа о привредном или финансијском пословању која је проузроковала или је могла проузроковати теже последице и која је прописом надлежног органа одређена као привредни преступ.*

(2) Није привредни преступ она повреда прописа о привредном или финансијском пословању која, иако садржи обележја привредног преступа одређена прописом, представља незнатну друштвену штетност због малог значаја и због незнатности или одсутности штетних последица.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 3.

(1) Привредни преступи одређују се, у границама уставом утврђених овлашћења, законима федерације и законима република, односно аутономних покрајина и уредбама њихових извршних већа донесеним на основу закона (у даљем тексту: уредбе).

(2) Пропис којим се одређује привредни преступ садржи обележја привредног преступа и казну која се за привредни преступ изриче.

Члан 4.

Одредбе овог закона о одговорности и санкцијама за привредне преступе важе за све привредне преступе одређене савезним и републичким, односно покрајинским законима и уредбама.

Члан 5.

Никоме не може бити изречена казна или друга санкција за дело које, пре него што је учињено, није било одређено као привредни преступ законом или уредбом донесеном на основу закона и за које тим прописом није било одређено како ће се казнити учинилац тог привредног преступа.

Глава II

ОДГОВОРНОСТ ЗА ПРИВРЕДНЕ ПРЕСТУПЕ

Члан 6.

(1) За привредни преступ може бити одговорно правно лице и одговорно лице у правном лицу.

(2) Друштвено-политичке заједнице и њихови органи, други државни органи и месне заједнице не могу бити одговорни за привредни преступ.

(3) Прописом којим се одређује привредни преступ може се предвидети да за одређени привредни преступ одговара одговорно лице у органу друштвено-политичке заједнице, другом државном органу или месној заједници.

(4) Ако је прописом којим се одређује привредни преступ предвиђено да за привредни преступ одговара одговорно лице у државном органу, лица на служби у оружаним снагама СФРЈ која учине такав привредни преступ у својству одговорног лица у војној јединици, односно војној установи, одговарају за дисциплинске преступе по закону којим је уређена служба у оружаним снагама СФРЈ.

Члан 6а*

(1) Страно правно лице и одговорно лице у страном правном лицу одговорни су за привредни преступ ако страно правно лице има представништво на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, или ако је привредни преступ учињен његовим превозним средством, ако прописом којим је одређен привредни преступ није шта друго одређено.*

(2) Појам територије Социјалистичке Федеративне Републике Југославије одређује се у смислу члана 113. став 1. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 7.

Прописом којим се одређује привредни преступ може се предвидети да сва или само нека правна лица могу бити одговорна за тај привредни преступ.

Члан 8.

(1) Одговорним лицем, у смислу овог закона, сматра се лице коме је поверен одређен круг послова у области привредног или финансијског пословања у правном лицу, односно у органу друштвено-политичке заједнице, другом државном органу или месној заједници.

(2) Прописом којим се одређује привредни преступ може се одредити које одговорно лице одговара за тај привредни преступ.

Члан 9.

Правно лице је одговорно за привредни преступ ако је до извршења привредног преступа дошло радњом или пропуштањем дужног надзора од стране органа управљања или одговорног лица, или радњом другог лица које је било овлашћено да поступа у име правног лица.

Члан 10.

Правно лице које се налази под стечајем одговорно је за привредни преступ, без обзира да ли је привредни преступ учињен пре отварања или у току стечајног поступка, али му се не може изрећи казна него само заштитна мера одузимања предмета и **одузимање имовинске користи***.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 11.

Одговорно лице је одговорно за привредни преступ ако је привредни преступ извршен његовом радњом или његовим пропуштањем дужног надзора и ако је оно при том поступило са умишљајем или из нехата, ако прописом којим је одређен привредни преступ није предвиђено да се привредни преступ може учинити само са умишљајем.

Члан 12.

Одговорност одговорног лица за привредни преступ не престаје зато што му је престао радни однос у правном лицу или у органу друштвено-политичке заједнице, другом државном органу или месној заједници, ни зато што је отворен стечај над правним лицем или што је настала немогућност кажњавања правног лица услед његовог престанка.

Члан 13.

Одговорност одговорног лица за привредни преступ не постоји ако је поступало по наређењу другог одговорног лица или органа управљања и ако је предузело све радње које је на основу закона, другог прописа или општег акта било дужно да предузме да би спречило извршење привредног преступления.

Члан 14.

Одговорно лице које је правноснажно оглашено кривим за кривично дело које има обележја привредног преступления, неће се казнити за привредни преступ.

Члан 15.

Одговорност за покушај привредног преступления постоји ако је прописом којим се одређује привредни преступ изричито одређено да ће се казнити за покушај.

Члан 16.

Одредбе Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о крајњој нужди (члан 10), о урачунљивости (члан 12), о умишљају и нехату (чл. 13. и 14), о одговорности за тежу последицу (члан 15), о стварној и правној заблуди (чл. 16. и 17), о покушају (чл. 19. до 21),* о саучесништву (чл. 22. до 25), о начину, времену и месту извршења кривичног дела (чл. 30. до 32), сходно важе и за привредне преступе.

*Службени лист СФРЈ, број 36/1977

Глава III.

КАЗНЕ, УСЛОВНА ОСУДА, ЗАШТИТНЕ МЕРЕ И ПРАВНЕ ПОСЛЕДИЦЕ ОСУДЕ*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

1. Казне

Члан 17.

За привредни преступ може се прописати само новчана казна.

Члан 18.

(1) Најмања мера новчане казне која се може прописати за правно лице је **10.000** динара***, а највећа **3.000.000** динара***.

(2) Висина новчане казне за правно лице може се прописати и у сразмери са висином учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа, у ком случају највећа мера новчане казне може бити до двадесетоструког износа учињене штете, неизвршене обавезе или вредности робе или друге ствари која је предмет привредног преступа.

(3) Најмања мера новчане казне која се може прописати за одговорно лице износи **2.000** динара***, а највећа **200.000** динара***.

(4) *Брисан је (види члан 5. Закона – 14/1985-601)*

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 19.

Ако у пропису којим је одређен привредни преступ није прописана најмања или највећа мера новчане казне, та мера одређује се према члану 18. ст. 1. и 3. овог закона.

Члан 20.

(1) Суд ће **правном лицу*** одмерити казну у границама прописаним за привредни преступ, узимајући у обзир све околности које утичу да казна буде већа или мања (отежавајуће и олакшавајуће околности), а нарочито тежину учињеног привредног преступа, последице које су наступиле или су могле наступити, околности под којима је привредни преступ учињен и економску снагу правног лица.*

(2) При одмеравању казне одговорном лицу сходно ће се примењивати одредбе члана 41. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 21.

При одмеравању казне суд ће посебно узети у обзир да ли је правно лице или одговорно лице осуђивано за привредни преступ или за кривично дело које је сродно са привредним преступом, да ли је ранији привредни преступ, односно кривично дело истоврсно са новим привредним преступом и колико је времена протекло од раније осуде.

Члан 22.

(1) Суд може правном лицу или одговорном лицу да поштри казну предвиђену за учињени привредни преступ до двоструког износа највеће мере предвиђене казне, ако се учинилац налази у вишеструком поврату.

(2) Вишеструки поврат за правно лице постоји ако је правно лице већ било најмање два пута осуђивано за сродне привредне преступе на казне преко **20.000** динара*** и ако од последње правноснажне изречене казне није протекло више од пет година.

(3) Вишеструки поврат за одговорно лице постоји ако је за сродна кривична дела или привредне преступе било најмање двапут осуђивано на казну затвора или новчану казну преко **4.000** динара***, ако од последње издржане казне затвора, односно правноснажно изречене новчане казне није прошло више од пет година и ако учинилац показује склоност за вршење таквих кривичних дела, односно привредних преступа.

(4) При одлучивању да ли ће поштрити казну, суд ће посебно имати у виду околности под којима је привредни преступ учињен и тежину последица које су наступиле.

(5) Казна прописана у члану 18. став 2. овог закона не може се поштрити.

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 23.

(1) Суд може одмерити казну и испод најмање мере прописане за поједини привредни преступ (ублажавање казне), кад то предвиђа овај закон или пропис којим је одређен привредни преступ, или ако нађе да постоје нарочито олакшавајуће околности.

(2) Казна се може ублажити до најмање мере прописане у члану 18. ст. 1. и 3. овог закона.

(3) Ако је орган самоуправне радничке контроле или други орган у правном лицу открио и пријавио привредни преступ, или су привредни преступ открили и пријавили радници у том правном лицу, суд може правном лицу ублажити казну, а може га и ослободити од казне.

Члан 23а*

(1) У пресуди се одређује рок плаћања новчане казне који не може бити краћи од 15 дана нити дужи од три месеца.*

(2) У оправданим случајевима суд може дозволити осуђеном правном лицу и одговорном лицу да исплате новчану казну у отплатама, с тим да рок исплате не може бити дужи од једне године.*

(3) После смрти осуђеног одговорног лица новчана казна неће се извршити.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 24.

За плаћање новчане казне * изречене правном лицу које је после правноснажности пресуде, односно решења о привредном преступу донесеног у скраћеном поступку престало да постоји, одговорно је правно лице које је преузело имовину којом је располагало правно лице које је престало да постоји – до висине те имовине.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 25.

(1) Новчане казне наплаћене од правног лица и одговорног лица припадају одређеној друштвено-политичкој заједници републике, односно аутономне покрајине на чијој се територији налази седиште осуђеног правног лица, односно седиште органа друштвено-политичке заједнице, другог државног органа или месне заједнице ако је осуђено за привредни преступ одговорно лице у том органу, односно заједници.

(2) Новчане казне наплаћене за девизне, царинске и спољнотрговинске привредне преступе, као и за друге привредне преступе за које је то савезним законом одређено, уносе се у буџет федерације.

Члан 26.

(1) За више привредних преступа у стицају суд ће претходно утврдити казну за сваки привредни преступ, па ће изрећи јединствену казну која представља збир појединачно утврђених казни, а која не може прећи двоструки износ највеће законске мере казне.

(2) На начин предвиђен у ставу 1. овог члана суд ће одмерити казну и кад накнадно суди за привредни преступ извршен пре раније осуде.

(3) Ако је за једне привредне преступе у стицају суд одмерио казну по ставу 1. овог члана а за друге по члану 18. став 2. овог закона, јединствену казну за све те привредне преступе представља збир тако одмерених казни.

(4) Заштитне мере суд ће изрећи ако их утврди ма и за један привредни преступ у стицају.

Члан 26а*

Новчана казна коју је осуђено правно лице или одговорно лице платило за прекршај урачунава се у казну изречену за привредни преступ чија обележја обухватају и обележја прекршаја.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

2. Условна осуда

Члан 27.

(1) Правном лицу и одговорном лицу за учињени привредни преступ суд може изрећи условну осуду.

(2) Условном осудом суд може утврдити правном лицу казну до **20.000** динара***, а одговорном лицу до **4.000** динара***, с тим да се она неће извршити ако осуђени за време које одреди суд, а које не може бити краће од једне ни дуже од две године (време проверавања), не учини нов привредни преступ, односно ако одговорно лице не учини кривично дело које има и обележје привредног преступа.

(3) У погледу изрицања условне осуде, њеног дејства и опозивања важе сходно одредбе чл. 52. до 57. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

3. Заштитне мере

Члан 28.

За привредне преступе могу се изрећи следеће заштитне мере:

1) јавно објављивање пресуде;

2) одузимање предмета;

Брисана је ранија тачка 3) (види члан 12. Закона – 14/1985-601)

3)* забрана правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу;

4)* забрана одговорном лицу да врши одређене дужности.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 29.

(1) Суд може учиниоцу привредног преступа изрећи једну или више заштитних мера кад постоје овим законом предвиђени услови за њихово изрицање.

(2) Заштитне мере могу се изрећи само ако је учиниоцу изречена казна, ако овим законом није друкчије одређено.

(3) Заштитне мере јавног објављивања пресуде **и*** одузимања предмета ***** могу се изрећи и уз условну осуду.

Члан 30.

(1) Заштитну меру јавног објављивања пресуде суд ће изрећи ако сматра да би било корисно да се јавност упозна са пресудом, а нарочито ако би објављивање пресуде допринело да се отклони опасност по живот или здравље људи или да се заштити сигурност промета или други интерес привреде.

(2) Суд одлучује, према значају привредног преступа и потреби обавештавања јавности, да ли ће се пресуда објавити путем штампе, радија или телевизије или путем више наведених средстава информисања, као и да ли ће се образложење пресуде објавити у целини или у изводу, водећи при том рачуна да начин објављивања омогући обавештеност свих у чијем интересу пресуду треба објавити.

(3) Прописом којим се одређује привредни преступ може се предвидети обавезно изрицање заштитне мере јавног објављивања пресуде.

Члан 31.

(1) Предмети који су употребљени или су били намењени за извршење привредног преступа, или који су настали извршењем привредног преступа, могу се одузети од правног или од одговорног лица.

(2) Предмети из става 1. овог члана могу се одузети и кад њима не располаже правно лице – учинилац привредног преступа, односно кад нису својина одговорног лица, ако то захтевају интереси чувања живота и здравља људи, сигурност промета или други интереси привреде или разлози морала, али се тиме не дира у право трећих лица на накнаду штете.

(3) Прописом којим се одређује привредни преступ може се предвидети обавезно изрицање заштитне мере одузимања предмета.

Члан 32.

Брисан је (види члан 14. Закона – 14/1985–601)

Члан 33.

(1) Новац добијен продајом одузетих предмета *** припада*** друштвено-политичкој заједници сагласно пропису републике, односно аутономне покрајине на чијој се територији налази седиште осуђеног правног лица.

(2) Износи из става 1. овог члана наплаћени за девизне, царинске и спољнотрговинске привредне преступе уносе се у буџет федерације.

Члан 34.

(1) Заштитна мера забране правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу састоји се у забрани производње одређених производа или у забрани вршења одређених послова промета робе и услуга или других привредних послова. У пресуди којом се изриче та мера наводи се привредна делатност чије се вршење забрањује правном лицу.

(2) Ако прописом којим се одређује привредни преступ нису посебно прописани услови за изрицање мере из става 1. овог члана, та мера се може изрећи правном лицу ако би даље бављење одређеном привредном делатношћу било опасно по живот или здравље људи или штетно за привредно или финансијско пословање других организација удруженог рада или других правних лица или за привреду, или би штетило угледу Социјалистичке Федеративне Републике Југославије или организацији удруженог рада у иностранству при вршењу послова спољнотрговинског промета, или ако је правно лице за последње две године кажњено због истог или сличног привредног преступа.

(3) Ова мера може се изрећи за време од шест месеци до десет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

Члан 35.

(1) Забрана одговорном лицу да врши одређене дужности састоји се у забрани одговорном лицу да врши дужност коју је вршило у време извршења привредног преступа, одређену руководећу дужност у погледу привредног или финансијског пословања, одређену врсту послова или свих или неких дужности везаних за располагање, коришћење, управљање или руковање друштвеним средствима или за чување тих средстава.

(2) Ако прописом којим се одређује привредни преступ није друкчије предвиђено, меру из става 1. овог члана суд ће изрећи ако је одговорно лице злоупотребило вршење дужности ради извршења привредног преступа или ако се оправдано може сматрати да би његово даље вршење такве дужности било опасно.

(3) Заштитну меру из става 1. овог члана суд може изрећи и кад је одговорно лице раније више пута било осуђивано за привредне преступе или сродна кривична дела.

(4) Ова мера може се изрећи за време од шест месеци до десет година, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

4. Правне последице осуде

Члан 36.

(1) Законом се може прописати да осуда одговорног лица за одређени привредни преступ **и на одређену казну*** повлачи као правну последицу забрану одговорном лицу да врши одређене дужности у организацијама удруженог рада, другим самоуправним организацијама или заједницама, или другим правним лицима, или у органима друштвено-политичких заједница или другим државним органима.

(2) Законом којим се предвиђа правна последица осуде из става 1. овог члана одређује се и њено трајање, које не може да буде дуже од три године, рачунајући од дана правноснажности пресуде.

(3) Условна осуда не повлачи правне последице осуде.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 36а*

По истеку једне године од дана извршене или застареле казне, суд може, на молбу осуђеног одговорног лица, одредити да престане правна последица осуде ако нађе да је осуђено одговорно лице то својим владањем заслужио.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Глава IIIа*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

ОДУЗИМАЊЕ ИМОВИНСКЕ КОРИСТИ ПРИБАВЉЕНЕ ИЗВРШЕЊЕМ ПРИВРЕДНОГ ПРЕСТУПА*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 366*

(1) Правно лице не може задржати имовинску корист прибављену привредним преступом.*

(2) Имовинска корист одузеће се судском одлуком којом је утврђено извршење привредног преступа.*

(3) Ако је правно лице коме је изречено одузимање имовинске користи после правноснажности пресуде престало да постоји, имовинска корист одузеће се од правног лица које

је преузело имовину којом је оно располагало – до висине те имовине.*

(4) У погледу одузимања имовинске користи и заштите оштећеног сходно ће се примењивати одредбе чл. 85. и 86. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.*

(5) Ако је савезним законом којим је одређен привредни преступ то прописано, може се уместо одузимања имовинске користи одузети разлика у цени.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 36в*

(1) Одузета имовинска корист прибављена извршењем привредног преступа припада друштвено-политичкој заједници сагласно пропису републике, односно аутономне покрајине на чијој се територији налази седиште осуђеног правног лица.*

(2) Имовинска корист прибављена извршењем привредног преступа у области спољнотрговинског, девизног и царинског пословања уноси се у буџет федерације.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Глава IV

ЗАСТАРЕЛОСТ

Члан 37.

(1) Застарелост гоњења за привредне преступе настаје кад протекну три године од дана извршења привредног преступа.

(2) Изузетно од одредбе става 1. овог члана, за привредне преступе у области спољнотрговинског, девизног и царинског пословања застарелост гоњења наступа кад протекне пет година од дана извршења привредног преступа.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 38.

Застарелост извршења казне за привредни преступ настаје кад протекну три године од дана правноснажности **одлуке којом је та казна изречена***.

*Службени лист СФРЈ, број 36/1977

Члан 39.

(1) Застарелост извршења заштитне мере јавног објављивања пресуде настаје кад протекне шест месеци, **а*** заштитне мере одузимања предмета – кад протекну три године * од дана правноснажности одлуке којом је та заштитна мера изречена.

(2) Застарелост извршења заштитних мера забране правном лицу да се бави одређеном привредном делатношћу и забране одговорном лицу да врши одређене дужности настаје кад протекне време за које су те мере изречене.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 40.

За ток и прекид застаревања гоњења, застаревања извршења казне или заштитних мера за привредне преступе, као и за апсолутну застарелост, сходно се примењују одредбе чл. 96. и 99. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије о застаревању кривичног гоњења и застаревању извршења казни и мера безбедности.

Глава V

БРИСАЊЕ ОСУДЕ И УСЛОВИ ЗА ДАВАЊЕ ПОДАТАКА ИЗ ЕВИДЕНЦИЈЕ О ОСУДАМА*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 41.

(1) Првостепени судови воде евиденцију **о осудама*** које су правноснажним пресудама изречене правним лицима и одговорним лицима (у даљем тексту: евиденција).

(2) Евиденцију води првостепени суд на чијем је подручју седиште осуђеног правног лица, седиште пословне јединице осуђеног страног правног лица или седиште органа друштвено-политичке заједнице, другог државног органа или месне заједнице у којој је запослено осуђено одговорно лице.

(3) Прописе о начину вођења евиденције доноси функционер који руководи савезним органом управе надлежним за послове правосуђа.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 42.

(1) Осуда **правног лица и*** одговорног лица на новчану казну брише се из евиденције ако осуђено **правно лице и*** одговорно лице у року од три године од дана правноснажности пресуде којом је изречена казна не учини нови привредни преступ, **односно ако одговорно лице не учини кривично дело које садржи обележја привредног преступа.***

(2) **Правном лицу и одговорном лицу*** које је више пута било осуђивано за привредни преступ брисаће се раније осуде ако у року од три године од дана правноснажности пресуде којом је изречена последња казна не учини нови привредни преступ, **односно ако одговорно лице не учини кривично дело које садржи обележја привредног преступа.***

(3) Ако је **правном лицу и*** одговорном лицу, поред казне, изречена и заштитна мера, осуда се не може брисати пре извршења те мере.

(4) Условна осуда одговорног лица или правног лица брише се из евиденције после једне године од дана кад је протекло време проверавања, ако у том року није опозвана.

(5) Осуда којом је донета одлука о ослобађању од казне брише се из евиденције ако осуђени у року од једне године од дана правноснажности судске одлуке не учини нови привредни преступ.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 43.

(1) По истеку једне године од дана извршене или застареле казне, суд може, на молбу осуђеног одговорног лица, одредити престанак заштитне мере забране вршења одређене дужности, ако нађе да је осуђено одговорно лице то својим владањем заслужио.

(2) Ако је заштитна мера из става 1. овог члана изречена у трајању дужем од пет година, престанак мере може се одредити по истеку две године од дана извршења или застарелости казне.

(3) Брисан је (види члан 24. Закона – 14/1985-601)

Члан 44.

(1) Подаци из евиденције за осуђена правна лица могу се дати само ако за то постоје оправдани разлози.

(2) Подаци из евиденције за осуђена одговорна лица могу се дати само суду, јавном тужилаштву, органима унутрашњих послова и органима инспекције у вези са кривичним поступком или поступком за привредни преступ који се води против лица које је раније било осуђивано за привредни преступ, органима надлежним за извршење санкција за привредне преступе или надлежним органима који учествују у поступку брисања осуде.

(3) На образложен захтев државног органа, организације удруженог рада или друге самоуправне организације и заједнице могу се дати подаци из евиденције за осуђено одговорно лице ако још трају одређене правне последице осуде или заштитне мере или ако за то постоји оправдан интерес заснован на закону.

(4) Ако је осуда за привредни преступ брисана, подаци о тој осуди ником се не дају, осим суду, јавном тужилаштву, органима унутрашњих послова и органима инспекције у вези са поступком за привредни преступ који се води против лица чија је осуда брисана.

(5) Нико нема право да тражи од грађана да поднесе доказе о својој осуђиваности или неосуђиваности за привредне преступе.

(6) Грађанима се, на њихов захтев, могу давати подаци о њиховој осуђиваности или неосуђиваности за привредне преступе само ако су им ти подаци потребни ради остваривања њихових права у иностранству.

Глава VI

ВАЖЕЊЕ ПРОПИСА* О ПРИВРЕДНИМ ПРЕСТУПИМА

*Службени лист СФРЈ, број 36/1977

Члан 45.

(1) На учиниоца привредног престапа примењују се прописи који су важили у време извршења привредног престапа.

(2) Ако је после извршења привредног престапа пропис измењен **једном или више пута*** примениће се пропис који је блажи за учиниоца.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 46.

Пропис о привредним преступима примениће се на домаћа правна лица и одговорна лица у тим правним лицима без обзира да ли је привредни преступ учињен на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије или ван ње.

Члан 47.

Пропис о привредном преступу примениће се на страно правно лице и одговорно лице у том правном лицу ако је привредни преступ учињен на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.*

(2) Брисан је (види члан 26. Закона – 14/1985-601)

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 48.

(1) Пропис о привредном преступу републике, односно аутономне покрајине на чијој је територији учињен привредни преступ примењује се на учиниоца привредног преступа без обзира где му се за тај привредни преступ суди.

(2) Ако је привредни преступ учињен на територији више република или аутономних покрајина, а учиниоцу привредног преступа се суди у једној од тих република или аутономних покрајина, примениће се пропис републике, односно аутономне покрајине, у којој се учиниоцу суди.*

(3) Ако је привредни преступ учињен на територији више република или аутономних покрајина, а учиниоцу привредног преступа се суди ван територије тих република или аутономних покрајина, примениће се пропис оне од тих република или аутономних покрајина који је блажи за учиниоца, а ако су ти прописи једнако строги – примениће се пропис републике односно аутономне покрајине на чијој је територији започело извршење привредног преступа.*

(4) Појам територије републике, односно аутономне покрајине одређује се у смислу члана 113. став 2. Кривичног закона Социјалистичке Федеративне Републике Југославије.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Део други

ПОСТУПАК

Глава VII

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 49.

Новчану казну, условну осуду и заштитне мере за учињени привредни преступ може изрећи само надлежни суд у поступку који је покренут и спроведен по овом закону.

Члан 50.

(1) Поступак за привредне преступе пред судом покреће јавни тужилац.

(2) Ако јавни тужилац не покрене поступак, односно у току поступка одустане од гоњења, оштећени може покренути, односно наставити поступак за привредни преступ ако је поднео предлог за остваривање имовинско-правног захтева.

Члан 51.*

(1) За привредни преступ правног лица и одговорног лица покреће се и спроводи јединствени поступак.*

(2) Покретање и спровођење поступка само против правног лица или само против одговорног лица могуће је ако постоје законски разлози за гоњење само једног од њих, или ако се против одговорног лица води поступак за кривично дело које има обележја привредног преступа.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 52.

Брисан је (види члан 29. Закона – 14/1985–601)

Члан 53.

(1) За правно лице у поступку учествује његов представник.

(2) Правно лице и одговорно лице могу у поступку имати сваки свог браниоца или заједничког браниоца.

Члан 54.

Поступак против одговорног лица обуставиће се ако у току поступка умре или оболи од каквог трајног душевног обољења.

Члан 55.

(1) Судија који је спроводио истражне радње није изузет да у истој ствари на главном претресу, односно у скраћеном поступку (чл. 135. и 139.) врши судијску дужност.

(2) Судија-поротник не може да врши судијску дужност кад постоје разлози који су предвиђени за изузеће судија-поротника у кривичном поступку.

(3) Судија-поротник не може вршити судијску дужност ни ако је стално или привремено запослен код правног лица против кога се води поступак или које је оштећено привредним преступом, односно код правног лица против чијег се одговорног лица води поступак.

(4) Чим сазна да постоји разлог за изузеће из става 3. овог члана, судија-поротник је дужан да прекине сваки рад на том предмету и да о томе обавести председника суда, који му одређује замену.

(5) Странке могу да поднесу захтев за изузеће из разлога предвиђеног у ставу 3. овог члана до почетка главног претреса, а ако су за разлог изузећа сазнале доцније, захтев подносе одмах по сазнању.

Члан 56.

Ако одредбама овог закона није друкчије одређено, у поступку за привредне преступе сходно ће се примењивати следеће одредбе Закона о кривичном поступку: о основним начелима (чл. 4. до 16. и члан 21), о спајању и раздвајању поступка (чл. 32. и 33), **о преношењу месне надлежности (члан 35. став 1)****, о последицама ненадлежности (чл. 36. и 37), о изузећу (чл. 39. до **44***), о јавном тужиоцу (чл. 47. до 51), о оштећеном (чл. 59. до 66), о браниоцу (чл. 67. до 69, 73. и 75), о поднесцима и записницима (чл. 76. до 89), о роковима (чл. 90. до 94), о трошковима кривичног поступка (чл. 95. до 101), о имовинско-правним захтевима (чл. 103. до 114), о доношењу и саопштавању одлука (чл. 115. до 119), о достављању писмена и разматрању списа (чл. 120. до 131), о значењу законских израза и остале одредбе (чл. 143. и 146), о позиву и довођењу окривљеног (чл. 183. и 184), о претресању (чл. 206. до 210), о привременом одузимању предмета (чл. **212.**** до 215), о испитивању окривљеног (чл. 218. до 224), о саслушању сведока (чл. 225. до 237), о увиђају (чл. 238. до 240), о вештачењу (чл. 241. до 251, 258. и 260), о припремама за главни претрес (чл. 279, **281**** до 286), о главном претресу (чл. 287. до 296, 298, **303,**** 304, 306, 308. до 337 и 339. до 344), о пресуди (чл. 345. до 350, 352. и 354. до **358***), о редовним правним лековима (чл. 361. до 371, 376. до 390. и 394. до 399), о понављању поступка (чл. 400. до 409. и 411), о захтеву за заштиту законитости (чл. 419. до 424), о поступку за примену мера безбедности (чл. 500, 501, 503. и 504), **и о поступку издавања потерница и објаве (члан 550)****.

*Службени лист СФРЈ, број 36/1977

**Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 57.

У смислу овог закона:

- оштећени је лице чије је какво лично или имовинско право привредним преступом повређено;
- тужилац је јавни тужилац и оштећени као тужилац;
- странка је тужилац, окривљено правно лице и окривљено одговорно лице;
- израз окривљени употребљава се као општи назив за окривљено правно лице и окривљено одговорно лице;
- одредбе овог закона које се односе на органе инспекције важе и за службу друштвеног књиговодства.

НАДЛЕЖНОСТ СУДОВА

1. Стварна надлежност и састав суда

Члан 58.

Судови у републикама и аутономним покрајинама у предметима привредних преступа суде у границама своје стварне надлежности одређене републичким, односно покрајинским законом.

Члан 59.

(1) Судови суде у првом степену у већу састављеном од једног судије, као председника већа, и двојице судија-поротника.

(2) За привредне преступе за које прописана новчана казна за правно лице не прелази износ од **100.000** динара*** у првостепеном суду суди судија појединац.

(3) Истражне радње врши судија првостепеног суда одређен за предузимање истражних радњи (одређени судија).

(4) У већу састављеном од тројице судија првостепени судови одлучују о жалбама против решења одређеног судије и других решења кад је то одређено овим законом, доносе одлуке ван главног претреса и стављају предлоге у случајевима предвиђеним у закону.

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 60.

(1) Судови у другом степену суде у већу састављеном од двојице судија, од којих је један председник већа, и једног судије-поротника.

(2) Ван случајева из става 1. овог члана, другостепени судови одлучују у већу састављеном од тројице судија.

Члан 61.

Савезни суд је надлежан:

- 1) да одлучује о захтеву за заштиту законитости у случајевима одређеним овим законом;
- 2) да решава о сукобу надлежности између судова са територија разних република;
- 3) да одлучује о преношењу месне надлежности у случајевима одређеним у овом закону;
- 4) да врши друге послове одређене савезним законом.

Члан 62.

О захтеву за заштиту законитости судови одлучују у већу састављеном од пет чланова, од којих су председник и два члана судије тог суда, а два члана судије-поротници.

Члан 63.

У већу састављеном од три судије Савезни суд одлучује о **одређивању и*** преношењу месне надлежности (**чл. 72. и 73***) и решава о сукобу надлежности (члан 74).

Члан 64.

Председник суда, председник већа и судије појединци одлучују у случајевима предвиђеним у овом закону.

2. Месна надлежност

Члан 65.

(1) Месно надлежан је суд на чијем се подручју налази седиште окривљеног правног лица. У случају сумње, као седиште сматра се место у коме се налазе органи управљања правним лицем.

(2) Ако окривљено правно лице ван свог седишта има у свом саставу организацију, односно јединицу која нема својство правног лица, а привредни преступ, прописан савезним прописом, изврши одговорно лице у тој организацији, односно јединици, поред суда из става 1. овог члана, месно надлежан је и суд на чијем се подручју налази та организација, односно јединица.

Члан 66.

Ако окривљено одговорно лице у правном лицу, односно организацији, односно јединици из члана 65. став 2. овог закона, на територији републике, односно аутономне покрајине на којој није седиште тог правног лица, односно организације или јединице изврши привредни преступ који је предвиђен прописом те републике, односно аутономне покрајине, а није предвиђен прописом републике, односно аутономне покрајине у којој је седиште правног лица, односно организације или јединице, месно надлежан је суд на чијем је подручју извршен привредни преступ.

Члан 67.

По одредбама чл. 65. и 66. овог закона утврђује се месна надлежност и кад се за привредни преступ суди само окривљеном одговорном лицу у правном лицу.

Члан 68.

Ако се поступак води против одговорног лица у органу друштвено-политичке заједнице или у другом државном органу, или у месној заједници, месно надлежан је суд на чијем се подручју налази седиште тог државног органа, односно месне заједнице (члан 65), односно суд на чијем је подручју извршен привредни преступ (члан 66).

Члан 69.

Ако се за привредни преступ суди страном правном лицу, односно одговорном лицу у том правном лицу, месно надлежан је суд на чијем се подручју у Југославији налази представништво * тог правног лица, односно суд на чијем је подручју превозним средством учињен привредни преступ.

Члан 70.

Ако одговорно лице у страном правном лицу на подручју на коме се не налази представништво * тог правног лица изврши привредни преступ који је предвиђен прописом републике, односно аутономне покрајине на чијој се територији налази то подручје, а није предвиђен прописом републике, односно аутономне покрајине на чијој се територији налази представништво, односно јединица, месно надлежан је суд на чијем је подручју извршен привредни преступ.

Члан 71.

(1) После заказивања главног претреса, суд се не може по службеној дужности огласити месно ненадлежним.

(2) Приговор месне ненадлежности може се ставити најкасније до почетка главног претреса.

Члан 72.

Ако се по одредбама овог закона не може утврдити који је суд месно надлежан, Савезни суд ће одредити један од стварно надлежних судова пред којим ће се спровести поступак.

Члан 73.

(1) Савезни суд може за вођење поступка одредити други стварно надлежан суд на подручју друге републике, ако је очигледно да ће се тако лакше спровести поступак.

(2) Решење о одређивању другог стварно надлежног суда Савезни суд може донети на предлог одређеног судије, судије појединца, председника већа, као и савезног јавног тужиоца ако се поступак води по захтеву јавног тужиоца.

Члан 74.

(1) О сукобу надлежности између судова решава заједнички непосредно виши суд.

(2) Савези суд решава о сукобу надлежности између судова са територија разних република.

(3) Пре него што донесе решење о сукобу надлежности, Савезни суд ће да затражи мишљење савезног јавног тужиоца ако се поступак води по захтеву јавног тужиоца.

(4) Против решења донесеног о сукобу надлежности није дозвољена жалба.

(5) Док се не реши сукоб надлежности између судова, сваки од њих је дужан да предузима радње у поступку за које постоји опасност због одлагања.

Глава IX

ЈАВНИ ТУЖИЛАЦ

Члан 75.

(1) Јавни тужиоци у републикама и аутономним покрајинама поступају пред одговарајућим судовима сагласно републичком, односно покрајинском закону.

(2) Савезни јавни тужилац је надлежан да поступа пред Савезним судом.

Члан 76.

(1) Ако је за суђење месно надлежан суд на чијем се подручју налази седиште окривљеног правног лица (члан 65), а на том подручју има више јавних тужилаштава, за предузимање свих радњи у припремном поступку надлежан је јавни тужилац на чијем се подручју налази седиште окривљеног правног лица, односно организације или јединице из члана 65. став 2. овог закона. Овај јавни тужилац може подићи и оптужни предлог и заступати оптужбу, ако јавни тужилац, чије је седиште у месту у коме је седиште суда надлежног за суђење, није преузео гоњење.

(2) Ако је за суђење месно надлежан суд на чијем је подручју извршен привредни преступ (члан 66), а на том подручју има више јавних тужилаштава, за предузимање свих радњи у припремном поступку надлежан је јавни тужилац на чијем је подручју извршен привредни преступ. Овај јавни тужилац може подићи и оптужни предлог и заступати оптужбу, ако јавни тужилац, чије је седиште у месту у коме је седиште суда надлежног за суђење, није преузео гоњење.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана важе и кад се поступак води само против окривљеног одговорног лица (чл. 67. и 68).

(4) Одредбе ст. 1. до 3. овог члана сходно важе и кад се поступак води против страног правног лица, односно одговорног лица у том правном лицу (чл. 69. и 70).

Глава X

ПРЕДСТАВНИК ПРАВНОГ ЛИЦА

Члан 77.

У поступку за привредне преступе представник окривљеног правног лица је овлашћен да предузима све радње које може предузимати окривљени у кривичном поступку.

Члан 78.

(1) Представник окривљеног правног лица је лице које је овлашћено да представља то правно лице на основу закона, акта надлежног државног органа или статута, односно другог самоуправног општег акта правног лица.

(2) Раднички савет, односно одговарајући орган управљања правним лицем може за представника одредити друго лице из реда својих чланова или другог радника у том правном лицу или у радној заједници која обавља заједничке послове.

(3) Представник окривљеног правног лица из става 2. овог члана мора да има писмено овлашћење органа који га је одредио за представника.

(4) Представник окривљеног правног лица може бити само једно лице.

Члан 79.

Представник окривљеног страног правног лица је лице које управља представништвом * тог правног лица у Југославији, ако за представника страног правног лица не буде одређено друго лице.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 80.

(1) Представник окривљеног правног лица не може бити лице које је у истој ствари позвано као сведок.

(2) Представник окривљеног правног лица не може бити ни одговорно лице против кога се води поступак за исти привредни преступ и које истиче да је поступио по наређењу другог одговорног лица или органа управљања правним лицем (члан 13).

(3) Више окривљених правних лица могу имати као представника исто лице само ако то није у супротности са интересима њихове одбране.*

(4)* У случајевима из **ст. 1. до 3.*** овог члана, суд пред којим се води поступак дужан је да обавести окривљено правно лице, односно представништво * окривљеног страног правног лица у Југославији ради одређивања другог представника.

(5)* Суд пред којим се води поступак дужан је да увек упозори окривљено правно лице, односно представништво * окривљеног страног правног лица у Југославији, ако је његов представник у исто време и одговорно лице против кога се у истој ствари води поступак за привредни преступ.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 81.

(1) Сви позиви, саопштења и друга писмена, па и када се упућују представнику окривљеног правног лица, достављају се правном лицу, односно представништву * окривљеног страног правног лица.

(2) Ако је потребно да се позове представник окривљеног правног лица, а суду који води поступак није познато ко је представник, затражиће од окривљеног правног лица, односно од представништва * окривљеног страног правног лица у Југославији да **одреди*** представника.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 82.

Ако окривљено правно лице, односно представништво * окривљеног страног правног лица на позив суда који води поступак (члан 80. став 3. и члан 81. став 2) не одреди представника, решењем тог суда казниће се правно лице новчаном казном до **10.000*** динара****. Ако и после те казне не буде одређен представник, за свако даље непоступање по налогу суда правно лице ће се казнити и новчаном казном до **20.000*** динара****.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

**Службени лист СРЈ, број 24/1994

***Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 83.

Ако уредно позвани представник окривљеног правног лица неоправдано изостане, суд који води поступак може наредити да се он принудно доведе.

Члан 84.

(1) Трошкови представника окривљеног правног лица спадају у трошкове поступка. Ови трошкови не могу унапред да се исплаћују из средстава суда.

(2) Представник окривљеног правног лица сам сноси трошкове поступка које је проузроковао својом кривицом.

Глава XI

ПРЕТХОДНИ ПОСТУПАК

1. Пријава

Члан 85.

(1) Сви државни органи, организације удруженог рада, друге самоуправне организације и заједнице дужне су да пријаве привредне преступе о којима су обавештени или за које сазнају на који други начин.

(2) Државни органи, организације удруженог рада и друге самоуправне организације и заједнице навешће у пријави све податке о привредном преступу и учиниоцу и доказе који су им познати и предузеће мере да се обезбеде исправе, пословне књиге, други списи и трагови привредног преступа, предмети на којима је или помоћу којих је учињен привредни преступ и други докази.

(3) Надлежни органи су дужни да узму у разматрање и пријаве које подносе грађани.

Члан 86.

(1) Пријава за привредни преступ подноси се надлежном јавном тужиоцу писмено или усмено.

(2) Кад се пријава подноси усмено, упозориће се пријавилац на последице лажног пријављивања. О усменој пријави саставиће се записник, а ако је пријава саопштена телефоном, сачиниће се службена белешка.

(3) Ако је пријава за привредни преступ поднесена суду, органу инспекције или ненадлежном јавном тужиоцу, они ће пријаву примити и одмах доставити надлежном јавном тужиоцу.

Члан 87.

(1) Ако органи инспекције, поводом пријаве или при вршењу своје дужности, сазнају да је извршен привредни преступ, дужни су да предузму мере потребне да се открије учинилац привредног преступа, да се обезбеде трагови привредног преступа и предмети који могу послужити као доказ, као и да прикупе сва обавештења која би могла бити од користи за успешно вођење поступка за привредни преступ.

(2) У ту сврху органи инспекције могу тражити потребна обавештења и од државног органа, организације удруженог рада или друге самоуправне организације или заједнице у којој је откривен привредни преступ или од појединаца, али не могу никога да саслушавају у својству окривљеног, сведока или вештака.

(3) Приликом прикупљања обавештења органи инспекције могу предузимати одговарајуће управне мере и вршити друга инспекцијска овлашћења која имају по важећим прописима.

(4) На основу прикупљених обавештења, органи инспекције састављају пријаву за привредни преступ, а ако су пријаву раније доставили надлежном јавном тужиоцу – посебан извештај као допуну пријаве.

Члан 88.

(1) Ако треба да се предузме истражна радња која се доцније не би могла са успехом извршити, органи инспекције могу и сами да изврше привремено одузимање предмета, претресање пословних просторија и увиђај.

(2) Кад орган инспекције предузима поједине истражне радње, те радње могу да врше само његови инспектори, односно овлашћени радници у служби друштвеног књиговодства. Истражне радње врше се по прописима који важе за истражне радње које предузима суд. Записници о извршеним истражним радњама достављају се јавном тужиоцу, са образложењем о потреби њиховог предузимања.

Члан 89.

(1) Јавни тужилац ће одбацити пријаву ако из саме пријаве проистиче да пријављено дело није привредни преступ, да је наступила застарелост гоњења или да постоје други законски разлози који искључују гоњење.

Брисан је ранији став (2) (види члан 36. Закона – 14/1985-601)

(2)* О одбацивању пријаве и о разлозима за то јавни тужилац ће обавестити подносиоца пријаве из члана 85. став 2. овог закона и оштећеног **из члана 50. став 2. овог закона*** – у року од осам дана од дана доношења решења.

(3) Подносилац пријаве може поднети вишем јавном тужиоцу приговор против решења о одбацивању пријаве.*

(4) Ако виши јавни тужилац сматра да није било основа за одбацивање пријаве, може сам покренути поступак за привредни преступ, у року од три месеца од дана одбацивања пријаве.

(5) Ако виши јавни тужилац у року из става 4. овог члана не покрене поступак за привредни преступ одређен савезним законом за чије су извршавање одговорни савезни органи, по истеку тог рока поступак може покренути савезни јавни тужилац у даљем року од три месеца.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 90.

(1) Ако јавни тужилац сматра да пријава не пружа довољно основа да може одлучити да ли ће покренути поступак за привредни преступ, или ако је јавни тужилац сазнао само то да је извршен привредни преступ, може од надлежног органа инспекције захтевати да прикупи потребна обавештења и да предузме друге мере ради откривања учиниоца привредног преступа и обезбеђења доказа. Јавни тужилац може увек тражити од органа инспекције да га обавести о мерама које је предузео.

(2) Јавни тужилац може тражити потребне податке и обавештења од државних органа и организација удруженог рада и других организација и заједница, а може у ту сврху позвати и подносиоца пријаве за привредни преступ.

(3) Јавни тужилац и други државни органи, организације и заједнице дужни су да приликом прикупљања обавештења, односно давања података поступају обазриво, водећи рачуна да се не нашкоди угледу окривљеног правног лица, односно части и угледу окривљеног одговорног лица.

2. Истражне радње

Члан 91.

(1) Ако јавни тужилац сматра да сама пријава или прикупљена обавештења и подаци (члан 90) не пружају довољно основа за подношење оптужног предлога, предложиће надлежном суду да предузме одређене истражне радње. Ако се одређени судија (члан 59. став 3) сложи са тим предлогом, предузеће истражне радње, а затим ће све списе доставити јавном тужиоцу.

(2) Истражне радње се предузимају без одлагања и спроводе се у што краће време.

(3) Одређени судија може затражити да поједине истражне радње предузме судија другог првостепеног суда, ако је то у интересу лакшег спровођења поступка.

(4) Ако се одређени судија не сложи са предлогом јавног тужиоца за предузимање истражних радњи, затражиће да о томе одлучи веће истог суда у саставу од тројице судија.

(5) Кад јавни тужилац прими списе, односно обавештење од првостепеног суда, поднеће оптужни предлог или ће донети решење о одбацивању пријаве за привредни преступ.

Члан 92.

(1) Странке могу, по правилу, присуствовати свим истражним радњама које предузима одређеним судија, односно орган инспекције (члан 88).

(2) Тужилац и бранилац могу да присуствују саслушању представника окривљеног правног лица и испитивању окривљеног одговорног лица.

(3) Тужилац, оштећени, представник окривљеног правног лица, окривљено одговорно лице и бранилац могу присуствовати увиђају и саслушању вештака.

(4) Саслушању сведока могу присуствовати тужилац, представник окривљеног правног лица, окривљено одговорно лице и бранилац, ако је вероватно да сведок неће доћи на главни претрес или ако судија нађе да је то целисходно, или ако једна од странака захтева да присуствује саслушању. Оштећени може присуствовати саслушању сведока само ако је вероватно да сведок неће доћи на главни претрес.

(5) Одређени судија, односно орган инспекције који предузима истражну радњу дужан је да на погодан начин обавести тужиоца, оштећеног, окривљеног и браниоца о времену и месту извршења истражне радње којој они могу да присуствују, осим ако постоји опасност од одлагања. Ако окривљено правно лице или окривљено одговорно лице има браниоца, **судија*** ће уместо окривљеног, по правилу, **обавестити*** само браниоца.

(6) Ако лице коме је упућено обавештење о истражној радњи није присутно, радња се може извршити и у његовом одсуству.

(7) Ради разјашњења појединих техничких или других стручних питања која се постављају у вези са прибављеним доказима или приликом испитивања окривљеног одговорног лица или представника окривљеног правног лица или предузимања других истражних радњи, одређени судија може позвати стручно лице које ће му о тим питањима дати потребна обавештења. Ако су странке присутне, могу тражити да стручно лице пружи ближа објашњења. У случају потребе, одређени судија може тражити објашњења и од одговарајуће стручне установе.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 93.

Лица која присуствују истражним радњама могу да предложе одређеном судији да, ради разјашњења ствари, постави одређена питања представнику окривљеног правног лица и окривљеном одговорном лицу, сведоку или вештаку, а по дозволи судије, могу и непосредно да постављају питања. Та лица могу захтевати да се у записник унесу и њихове примедбе у погледу извршења појединих радњи, а могу предлагати и извођње појединих доказа.

Члан 94.

(1) Ако се саслушава представник окривљеног правног лица, претходно ће се утврдити његов идентитет и овлашћење да представља правно лице.

(2) Окривљено одговорно лице питаће се за име и презиме, **име једног од родитеља***, место рођења, године живота, школску спрему, занимање **и дужност коју обавља у правном лицу у време извршења привредног преступа***, пребивалиште, да ли је, кад и зашто осуђивано, да ли се против њега води поступак за кривично дело или за који други привредни преступ и какве су му имовинске и породичне прилике.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 95.

Ако је ради успешног извршења појединих истражних радњи судији потребна помоћ органа унутрашњих послова или другог државног органа, они су дужни на његов захтев, да му ту помоћ пруже.

Члан 96.

Ако то захтевају интереси поступка или интереси чувања тајне, одређени судија ће приликом предузимања истражне радње наредити лицима која саслушава или која присуствују другој истражној радњи да чувају као тајну одређене чињенице или податке које су том приликом сазнали и упозориће их да одавање тајне повлачи кривичну одговорност. Та наредба унеће се у записник о истражној радњи уз потпис лица које је упозорено.

Члан 97.

(1) Новчаном казном до **1.000** динара*** може одређени судија или орган инспекције који предузима истражну радњу казнити свако лице које за време вршења истражне радње и после опомене нарушава ред. Ако учешће таквог лица није неопходно, оно може да буде удаљено са места где се предузима радња.

(2) Окривљено одговорно лице не може да буде кажњено новчаном казном.

(3) Ако јавни тужилац или његов заменик нарушава ред, судија ће о томе обавестити надлежног јавног тужиоца.

(4) *Брисан је (види члан 39. Закона – 14/1985-601)*

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 98.

(1) Предмети који се по овом закону или по пропису о привредном преступу имају одузети или који могу послужити као доказ у поступку за привредне преступе, привремено ће се одузети и предати на чување суду или ће се на други начин одредити њихово чување.

(2) Ко држи предмете из става 1. овог члана, дужан је, на захтев одређеног судије или овлашћеног органа инспекције да их преда. Приликом одузимања предмета назначиће се где су пронађени и описаће се, а по потреби ће се и на други начин обезбедити утврђивање њихове истоветности. За одузете предмете издаће се потврда.

(3) Одређени судија или орган инспекције који предузима истражну радњу може казнити новчаном казном до **2.000** динара*** свако лице које одбије да преда предмет. Ако изречена казна остане без успеха, односно лицу може се за свако даље одбијање предаје предмета изрећи новчана казна до **4.000** динара***.

(4) Овлашћени орган инспекције може одузети предмете наведене у ставу 1. овог члана кад поступа по чл. 87. и 88. овог закона или кад извршава налог суда.

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

Члан 98а*

О жалби против решења о новчаној казни из члана 97. став 1. и члана 98. став 3. овог закона одлучује надлежни суд у већу (члан 59. став 4).*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 99.

(1) Тужилац, представник окривљеног правног лица и окривљено одговорно лице могу притужбом да се обрате председнику суда у случају одуговлачења или других неправилности у вези са спровођењем истражних радњи.

(2) Председник суда ће испитати наводе притужбе, а ако је подносилац притужбе то захтевао, обавестиће га шта је предузето.

3. Оптужни предлог и претходно испитивање оптужног предлога

Члан 100.

(1) После извршених истражних радњи, даљи поступак се може наставити само на основу оптужног предлога тужиоца.

(2) Јавни тужилац може поднети оптужни предлог и на основу саме пријаве.

(3) Оптужни предлог подноси се у потребном броју примерака за суд, за окривљено правно лице и за окривљено одговорно лице.

Члан 101.

(1) Оптужни предлог садржи: фирму, односно назив окривљеног правног лица, његово седиште и име и презиме његовог представника ако је познат. За окривљено одговорно лице навешће се у оптужном предлогу његово име и презиме, **име једног од родитеља*** и његови лични подаци (члан 94. став 2).

(2) У оптужном предлогу наводи се и кратак опис привредног преступа, означање суда пред којим ће се одржати главни претрес, које доказе треба извести на главном претресу и предлог да се окривљено правно лице, односно окривљено одговорно лице осуди по закону. Ако је то потребно, у оптужни предлог уносе се и разлози којима се утврђује основаност оптужбе.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 102.

Кад суд прими оптужни предлог, председник већа, односно судија појединац ће претходно испитати да ли је суд надлежан, да ли треба спровести поједине истражне радње или допунити спроведене истражне радње и да ли постоје услови за одбацивање оптужног предлога.

Члан 103.

Ако председник већа, односно судија појединац нађе да је за суђење надлежан други првостепени суд, уступиће предмет, по правноснажности решења о ненадлежности, том суду.

Члан 104.

(1) Ако приликом испитивања оптужног предлога председник већа, односно судија појединац нађе да је ради разјашњења ствари потребно спровести поједине истражне радње или допунити већ спроведене истражне радње, сам ће спровести те радње.

(2) Одредбе чл. 92, 93, 97. и 98. овог закона сходно важе и кад поједине истражне радње предузима председник већа, односно судија појединац.

(3) О предузетој истражној радњи председник већа, односно судија појединац обавестиће тужиоца, ако тој радњи није присуствовао.

Члан 105.

(1) Председник већа, односно судија појединац ће одбацити оптужни предлог решењем, ако нађе да дело које је предмет оптужбе није привредни преступ, да је наступила застарелост гоњења или да постоје други законски разлози који искључују гоњења. Ако су спроведене истражне радње, председник већа, односно судија појединац ће одбацити оптужни предлог иако нађе да нема довољно доказа за постојање основане сумње да је окривљени учинио привредни преступ који је предмет оптужбе.

(2) Решење о одбацивању оптужног предлога са кратким образложењем доставља се тужиоцу, окривљеном правном лицу и окривљеном одговорном лицу.

Члан 106.

(1) Ако председник већа после претходног испитивања оптужног предлога не нађе да треба поступити по чл. 103, 104. или 105. овог закона, заказаће одмах главни претрес.

(2) У случајевима из става 1. овог члана, судија појединац ће одлучити да ли ће одмах заказати главни претрес или ће решење о привредном преступу донети у скраћеном поступку.

Члан 107.

(1) Председник већа, односно судија појединац ће решењем прекинути поступак против окривљеног одговорног лица:

1) ако окривљено одговорно лице није достижно државним органима;

2) ако је код окривљеног одговорног лица наступило привремено душевно обољење или привремена душевна поремећеност.

(2) Пре него што се поступак прекине, прикупиће се сви докази о привредном преступу до којих се може доћи.

(3) Кад престану сметње које су проузроковале прекид, наставиће се поступак против окривљеног одговорног лица.

Глава XII

ГЛАВНИ ПРЕТРЕС И ПРЕСУДА

Члан 108.

(1) Председник већа, односно судија појединац позива на главни претрес представника окривљеног правног лица, окривљено одговорно лице, њихове браниоце, тужиоца, оштећеног и његовог законског заступника или пуномоћника, сведоке, вештаке и тумача, а, по потреби, прибавља и предмете који треба да служе као доказ на главном претресу.

(2) Представнику окривљеног правног лица и окривљеном одговорном лицу у позиву се назначује да на главни претрес могу доћи са доказима одбране или да доказе благовремено саопште суду како би се они могли прибавити за главни претрес. У позиву се представник окривљеног правног лица и окривљено одговорно лице упозоравају да ће се главни претрес одржати у њиховом одсуству ако за то постоје законски услови (члан 111. став 2), и поучиће се да имају право да узму браниоца, али да се због недоласка браниоца на главни претрес или због узимања браниоца тек на главном претресу претрес не мора одложити.

(3) Окривљеном правном лицу и окривљеном одговорном лицу доставља се уз позив и препис оптужног предлога.

(4) Позив за главни претрес мора се доставити тако да између достављања позива и дана главног претреса остане довољно времена за припремање одбране, а најмање три дана.

Члан 109.

(1) Главни претрес се држи у седишту суда, у судској згради.

(2) Ако су у појединим случајевима просторије у судској згради неподесне за одржавање претреса, председник суда може одредити да се главни претрес држи у другој згради.

(3) По одобрењу председника суда, главни претрес се може одржати у месту ван седишта суда, ако је то у интересу лакшег спровођења доказног поступка и ако је то место на подручју суда надлежног за суђење.

Члан 110.

(1) Главни претрес пред судијом појединцем може се одржати у одсуству јавног тужиоца. У том случају оштећени има право да на главном претресу заступа оптужбу у границама оптужног предлога.

(2) Ако на главни претрес не дође оштећени као тужилац, иако је уредно позван, ни његов пуномоћник, суд ће решењем обуставити поступак.

Члан 111.

(1) Ако су представник окривљеног правног лица и окривљено одговорно лице уредно позвани, а не дођу на главни претрес нити свој изостанак оправдају, суд може наредити да се принудно доведу. Ако се довођење не би могло одмах извршити, суд ће претрес одложити и наредити да се на идући претрес принудно доведу.

(2) Суд може одлучити да се главни претрес одржи у одсуству окривљеног одговорног лица које је уредно позвано, ако је оно било раније испитано, а суд нађе да његово присуство није нужно. Под истим условима главни претрес може да се одржи и у одсуству уредно позваног представника окривљеног правног лица.

(3) Кад према одредбама ст. 1. и 2. овог члана постоје услови за одлагање главног претреса, суд може одлучити да се главни претрес одржи ако би се према доказима који се налазе у списима имала донети пресуда којом се оптужба одбија или се окривљени ослобађа од оптужбе.

(4) Ако се главни претрес држи у одсуству окривљеног одговорног лица или представника окривљеног правног лица, прочитаће се ранији записник о његовом саслушању.

Члан 112.

Главни претрес може се одржати иако не дође уредно позвани бранилац окривљеног правног лица, односно окривљеног одговорног лица.

Члан 113.

(1) Главни претрес почиње објављивањем главне садржине оптужног предлога. После тога саслушава се представник окривљеног правног лица, а затим се испитује окривљено одговорно лице. Саслушању представника окривљеног правног лица не може да присуствује окривљено одговорно лице које још није испитано.

(2) Суд може наредити да се представник окривљеног правног лица и окривљено одговорно лице сучоче, ако се њихови искази не слажу у важним чињеницама.

(3) Суд може одлучити, иако странке нису сагласне, да се уместо непосредног саслушања сведока или вештака који није присутан прочита записник о његовом ранијем саслушању. Тако ће суд поступити и кад сведок или вештак није био позван на главни претрес.

(4) Одредбе члана 98. овог закона сходно важе и за поступак на главном претресу.

(5) По завршеном доказном поступку, а после речи тужиоца и оштећеног, даје се реч браниоцу окривљеног правног лица и представнику тог лица, а затим браниоцу окривљеног одговорног лица и окривљеном одговорном лицу.

(6) По закључењу главног претреса, суд ће одмах изрећи пресуду и објавити је са битним разлозима.

Члан 114.

(1) Ако судија појединац у току главног претреса нађе да чињенице на којима се заснива оптужба указују на привредни преступ за чије је суђење надлежно веће, образоваће се веће и претрес ће почети

изнова.

(2) Ако је главни претрес био одложен, а одлагање је трајало дуже од месец дана, или ако се одложени главни претрес држи пред измењеним већем или пред другим судијом појединцем, веће, односно судија појединац може одлучити да претрес не почиње изнова. У таквом случају претрес се наставља, а председник већа, односно судија појединац укратко износи ток ранијег претреса.

Члан 115.

Кад суд нађе да треба одузети имовинску корист од окривљеног правног лица (члан **366***) а поступак би се знатније одуговлачио због утврђивања њеног износа, у пресуди ће **донети одлуку о одузимању*** имовинске користи без назначења износа, с тим што ће о том износу накнадно одлучити посебним решењем.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 116.

(1) **У пресуди којом се окривљени оглашавају одговорним*** суд ће изрећи:

1) за које се дело окривљено правно лице и окривљено одговорно лице оглашавају одговорним, уз навођење чињеница и околности које чине обележја привредног преступа;

2) који су прописи о привредном преступу примењени;

3) на коју се казну осуђује окривљено правно лице и окривљено одговорно лице;

4) одлуку о ослобођењу од казне;*

5)* одлуку о условној осуди;

6)* одлуку о заштитним мерама;

7) одлуку о одузимању имовинске користи;*

8)* одлуку о трошковима поступка и о имовинско-правном захтеву.

(2) У пресуди се назначује рок у коме се новчана казна има платити.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 117.

(1) Окривљено одговорно лице може се осудити да накнади само оне трошкове поступка које је проузроковало својом кривицом.

(2) Ако је неки доказ изведен искључиво у корист окривљеног одговорног лица, трошкови извођења доказа падају на терет буџетских средстава суда.

Глава XIII

ПОСТУПАК ПО ПРАВНИМ ЛЕКОВИМА

1. Жалба против пресуде и решења

Члан 118.

(1) Против пресуде донесене у првом степену овлашћена лица могу изјавити жалбу у року од осам дана од дана достављања преписа пресуде.

(2) Благовремено изјављена жалба овлашћеног лица одлаже извршење пресуде.

(3) Ако законом није друкчије одређено, жалба против решења изјављује се у року од три дана од дана достављања решења.

Члан 119.

(1) Жалба против пресуде или решења може се изјавити само писмено.

(2) Жалбу могу да изјаве странке, бранилац, оштећени и носилац права располагања, односно сопственик одузетог предмета, односно корисник одузетог друштвеног средства.

Члан 120.

Јавни тужилац може изјавити жалбу не само на штету него и у корист окривљеног правног лица, односно окривљеног одговорног лица.

Члан 121.

(1) Оштећени може изјавити жалбу само у погледу одлуке суда о трошковима поступка.

(2) Ако је јавни тужилац преузео гоњење од оштећеног као тужиоца, оштећени може изјавити жалбу због свих основа због којих се пресуда може побијати.

(3) Ако јавни тужилац није присуствовао главном претресу (члан 110), оштећени има право да у својству тужиоца изјави жалбу против пресуде, без обзира на то да ли је и јавни тужилац изјавио жалбу.

Члан 122.

Ако је изречена заштитна мера одузимања предмета којима не располаже окривљено правно лице, односно који нису својина окривљеног одговорног лица (члан 31. став 2), жалбу може изјавити и лице чији је предмет одузет.

Члан 123.

Бранилац може изјавити жалбу и без посебног овлашћења окривљеног правног лица, односно окривљеног одговорног лица, али не и против њихове воље.

Члан 124.

(1) Другостепени суд одлучује о жалби само на седници већа.

(2) Кад другостепени суд решава о жалби против пресуде првостепеног суда, странке ће се обавестити о седници већа ако председник већа или веће нађе да би присуство странака или једне од њих било корисно за разјашњење ствари.

Члан 125.

Осим случаја предвиђеног у члану 387. став 1. Закона о кривичном поступку, другостепени суд може преиначити одлуку првостепеног суда **и ако*** нађе да је првостепени суд погрешно оценио исправе или доказе које није сам извео, а одлука првостепеног суда је заснована на тим доказима.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 126.

Тужилац може на седници већа у целини или делимично одустати од оптужбе или изменити оптужни предлог у корист окривљеног. Ако је јавни тужилац одустао од оптужбе у целини, председник већа ће о томе обавестити оштећеног из **члана 50. став 2. овог закона*** и позвати га да се у року од осам дана изјасни да ли хоће да продужи гоњење.

Члан 127.

Против одлуке другостепеног суда није дозвољена жалба.

2. Понављање поступка

Члан 128.

Поступак довршен правноснажном пресудом, односно правноснажним решењем о привредном преступу донесеним у скраћеном поступку, може се поновити.

Члан 129.

Поред случајева предвиђених у члану 404. Закона о кривичном поступку, поступак се може поновити **и ако*** се утврди да је одговорно лице које је осуђено за привредни преступ за исту радњу правноснажно осуђено у кривичном поступку (члан 14).

3. Захтев за заштиту законитости

Члан 130.

Против правноснажне судске одлуке којом је повређен овај закон или пропис о привредном преступу, као и против судског поступка који је претходио правноснажној **судској одлуци, надлежни јавни тужилац, може*** подићи захтев за заштиту законитости.

Члан 131.

(1) О захтеву за заштиту законитости решава суд одређен републичким, односно покрајинским **законом****.

(2) Савезни суд решава о захтеву за заштиту законитости због повреде овог закона или савезног прописа о привредном преступу, ако је одлуку донео суд у републици, односно аутономној покрајини, надлежан за решавање у другом степену.

(3) Суд из става 1. овог члана решава о захтеву за заштиту законитости и кад је одлуком тог суда повређен и савезни и републички, односно покрајински **пропис***. Против пресуде тог суда може се, због повреде **овог закона**** или савезног прописа о привредном преступу, подићи захтев за заштиту законитости о коме решава Савезни суд.

Члан 132.

(1) **Захтев за заштиту законитости о коме решава Савезни суд подиже савезни јавни тужилац.***

(2) Захтев за заштиту законитости о коме решава суд у републици, односно аутономној покрајини подиже јавни тужилац одређен републичким, односно покрајинским законом.*

(3)* Ако надлежан јавни тужилац у републици, односно аутономној покрајини није подигао захтев за заштиту законитости због повреде **овог закона*** или савезног прописа о привредном преступу зато што је нашао да нема основа за то, тај захтев може подићи савезни јавни тужилац пред Савезним судом.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 133.

Захтев за заштиту законитости може подићи јавни тужилац у року од **шест месеци*** од дана кад је странкама достављена одлука против које је дозвољено подизање захтева, односно у року од **шест месеци*** од дана кад је странци саопштена одлука републичког, односно покрајинског јавног тужиоца да није нашао основ за подизање захтева за заштиту законитости (члан 132).

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 134.

Савезни суд може захтевати од суда надлежног за извршење да одложи извршење одлуке, односно да прекине већ започето извршење до доношења одлуке о подигнутом захтеву.

Глава XIV

СКРАЋЕНИ ПОСТУПАК

Члан 135.

(1) У поступку за привредне преступе за које је надлежан судија појединац, може се, на предлог тужиоца, донети решење о привредном преступу без одређивања главног претреса (скраћени поступак).

(2) Скраћени поступак може се спровести само ако је **представник*** окривљеног правног лица већ саслушан а окривљено одговорно лице већ испитано.

(3) У скраћеном поступку може се изрећи новчана казна, и то окривљеном правном лицу највише до **100.000**** динара*****, а окривљеном одговорном лицу највише до **10.000**** динара*****.

(4) У скраћеном поступку не могу се изрећи заштитне мере, осим заштине мере одузимања предмета и ****** мере одузимања имовинске користи.**

*Службени лист СФРЈ, број 36/1977

**Службени лист СФРЈ, број 14/1985

***Службени лист СРЈ, број 24/1994

****Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 136.

У скраћеном поступку може се одлучити и о имовинскоправном захтеву, ако захтев не прелази **10.000** динара***.

*Службени лист СРЈ, број 24/1994

**Службени лист СРЈ, број 64/2001

Члан 137.*

(1) Против решења о привредном преступу донетог у скраћеном поступку овлашћена лица могу изјавити жалбу у року од осам дана од дана достављања преписа решења.*

(2) У поступку по жалби из става 1. овог члана примењују се одредбе чл. 113. до 127. овог закона.*

(3) Ако другостепени суд, одлучујући о жалби, укине решење о привредном преступу донето у скраћеном поступку, одредиће да се спроведе редован поступак.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 138.

Брисан је (види члан 55. Закона – 14/1985–601)

Члан 139.

На решење о привредном преступу које је донесено у скраћеном поступку сходно се примењују одредбе овог закона и Закона о кривичном поступку које се односе на пресуду.

Глава XV

ПОСЕБНИ ПОСТУПЦИ

1. Поступак за одузимање имовинске користи

Члан 140.

(1) Ако је пре или после покретања поступка за привредни преступ окривљено правно лице престало да постоји, поступак ће се, на захтев јавног тужиоца спровести против оног правног лица на које су прешле обавезе правног лица које је престало да постоји, и то само у погледу одузимања имовинске користи која је постигнута извршењем привредног преступа.

(2) Одузимање имовинске користи може се изрећи само у висини имовине која је преузета од окривљеног правног лица које је престало да постоји.

(3) За вођење поступка у смислу ст. 1. и 2. овог члана надлежан је суд који би био * месно надлежан за вођење поступка због привредног преступа против правног лица које је престало да постоји.

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

2. Поступак за накнаду штете због неоправдане осуде

Члан 141.

Правно лице или одговорно лице које је у поступку по привредном преступу неоправдано осуђено има право на накнаду штете.

Члан 142.*

У поступку за накнаду штете због неоправдане осуде сходно ће се примењивати одредбе чл. 541. до 549. Закона о кривичном поступку.*

3. Поступак за брисање осуде, за престанак заштитне мере или правне последице осуде

Члан 143.

(1) Решење о брисању осуде или решење о брисању условне осуде (члан 42) доноси, на захтев осуђеног лица, првостепени суд који води евиденцију (члан 41).

(2) Пре доношења решења о брисању осуде извршиће се потребна проверавања, а нарочито ће се прикупити подаци о томе да ли је против осуђеног одговорног лица у току поступак за нови привредни преступ учињен пре истека рока предвиђеног за брисање осуде.

Члан 144.

У уверењу које се издаје на основу евиденције не сме се уносити брисана осуда.

Члан 145.

(1) Молбу за престанак заштитне мере забране вршења одређене дужности или правне последице осуде, осуђено одговорно лице подноси првостепеном суду који је изрекао заштитну меру, односно који је изрекао осуду услед које је наступила правна последица осуде.

(2) После спровођења потребних извиђаја о околностима важним за одлучивање, суд из става 1. овог члана доноси одлуку у већу састављеном од тројице судија.

(3) Против одлуке првостепеног суда молилац и јавни тужилац који поступа пред тим судом могу изјавити жалбу другостепеном суду.

Члан 146.

Ако молба буде одбијена, нова молба не може се поднети пре истека две године од дана правноснажности решења о одбијању раније молбе.

4. Дужност обавештавања о осуђујућој одлуци

Члан 147.

(1) О правноснажној одлуци којом је правном лицу изречена новчана казна за привредни преступ, инокосни пословодни орган, односно председник колегијалног пословодног органа или њему одговарајуће одговорно лице осуђеног правног лица дужан је да на погодан начин обавести раднички савет или други орган управљања тог правног лица, у року од осам дана од дана кад је правном лицу достављена одлука.

(2) Ако раднички савет, односно други орган управљања у року из става 1. овог члана не буде обавештен, казниће се за прекршај одговорно лице у правном лицу новчаном казном **до 50.000 динара***.

Глава XVI

УСЛОВИ ЗА ИЗВРШЕЊЕ ОДЛУКА

Члан 148.

Брисан је ранији став (1) (види члан 59. Закона – 14/1985-601)

(1)* Одлуке постају правноснажне кад се више не могу побијати жалбом или ако жалба није дозвољена.

(2) Правноснажна одлука извршава се кад је извршено њено достављање и када за извршење не постоје законске сметње. Ако није изјављена жалба или су се странке одрекле или одустале од жалбе, одлука је извршна протеклом рока за жалбу, односно од дана одрицања или одустанка од изјављене жалбе.*

*Службени лист СФРЈ, број 14/1985

Члан 149.

Ако је против првостепене одлуке којом је изречена новчана казна или заштина мера изјављена жалба, не може се приступити извршењу одлуке пре него што окривљеном буде достављена другостепена одлука.

Члан 150.

Одлука којом је правноснажно изречена новчана казна или је одлучено о накнади трошкова поступка извршује се кад истекне у одлуци предвиђени рок за плаћање казне, односно трошкова поступка. Овај рок се рачуна од дана кад је осуђеном достављена одлука по жалби, односно од дана кад је постала правноснажна одлука првостепеног суда о којој другостепени суд није одлучивао поводом жалбе.

Члан 151.

Ако суд који је донео одлуку у првом степену није надлежан за њено извршење, доставиће оверен препис одлуке са потврдом о извршности органу надлежном за извршење, који ће без одлагања приступити извршењу.

ДЕО ТРЕЋИ

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 152.

Новчане казне и заштитне мере предвиђене у прописима донесеним до ступања на снагу овог закона не могу се изрицати преко највеће мере одређене у овом закону.

Члан 153.

(1) Ако је оптужни предлог поднесен пре ступања на снагу овог закона даљи поступак ће се спровести по досадашњим прописима.

(2) Ако виши суд после ступања на снагу овог закона укине одлуку првостепеног суда и предмет врати на поновно суђење, нови претрес и цео даљи поступак спровешће се по овом закону.

Члан 154.

Одредбе чл. 121. и 122. овог закона примењиваће се кад је оптужни предлог поднесен пре ступања на снагу овог закона, ако је првостепена судска одлука донета после ступања на снагу овог закона.

Члан 155.

У поступку за привредне преступе примењиваће се сходно прописи о накнади трошкова у кривичном поступку.

Члан 156.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о привредним преступима („Службени лист СФРЈ”, бр. 25/66, 42/69 и 6/73).

Члан 157.

Овај закон ступа на снагу 1. јула 1977. године.

ОДРЕДБЕ КОЈЕ НИСУ УНЕТЕ У "ПРЕЧИШЋЕН ТЕКСТ" ЗАКОНА

Закон о изменама и допунама Закона о привредним преступима: „Службени лист СФРЈ”, број 14/1985-601

Члан 60.

Закони и други прописи којима су предвиђени привредни преступи ускладиће се са одредбама овог закона у року од једне године од дана његовог ступања на снагу.

Члан 62.

Овлашћује се Законодавно-правна комисија Савезног већа Скупштине СФРЈ да утврди пречишћен текст Закона о привредним преступима.

Члан 63.

Овај закон ступа на снагу 1. јула 1985. године.

Закон о изменама и допунама Закона о привредним преступима: „Службени лист СФРЈ”, број 74/1987-1744

Члан 11.

Закони и други прописи којима су предвиђени привредни преступи ускладиће се са одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу 1. јануара 1988. године.

Закон о изменама и допунама Закона о привредним преступима: „Службени лист СФРЈ”, број 57/1989-1442

Члан 11.

Закони и други прописи којима су предвиђени привредни преступи ускладиће се са одредбама овог закона до 31. децембра 1989. године.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу 15. октобра 1989. године.

Закон о изменама и допунама Закона о привредним преступима: „Службени лист СФРЈ”, број 3/1990-62

Члан 11.

Закони и други прописи којима су предвиђени привредни преступи ускладиће се са одредбама овог закона у року од три месеца од дана његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу 1. фебруара 1990. године.

Закон о изменама и допунама Закона о привредним преступима: „Службени лист СРЈ”, број 27/1992-578

Члан 11.

Савезни закони и други савезни прописи којима су предвиђени прекршаји ускладиће се са одредбама овог закона у року од три месеца од његовог ступања на снагу.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном листу СРЈ”.